

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. V. Suruceanu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Muruianu, A. Danilov, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Rabi Amir,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asil Group Ltd
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Gros & CO International” și Rabi
Amir cu privire la încasarea sumelor, a prejudiciului cauzat, a dobânzii de întârziere,
a penalității și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 aprilie 2017, Asil Group Ltd, reprezentată de avocatul Vladislav Roșca, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Gros & CO International” și Rabi Amir cu privire la încasarea sumelor, prejudiciului cauzat, dobânzii de întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că la 25 aprilie 2015 între SRL „Gros & CO International”, ca vânzător, și Asil Group Ltd, ca cumpărător, a fost încheiat contractul nr. 2504/2015, prin care părțile au convenit asupra livrării uleiului de porumb pe teritoriul Libiei, orașul Tripoli.

A indicat că conform anexei nr. 1 la contractul nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015, părțile au stabilit că SRL „Gros & CO International” va livra ulei rafinat de porumb în cantitate de 228 de tone, la prețul de 205 200 de USD.

Reclamanta a specificat că în aceeași zi, SRL „Gros & CO International” a emis invoice-ul nr. GR01/2015, în care sunt reproduse condițiile contractuale descrise mai sus.

Pe fila invoice-ului nr. GR01/2015, în ultimul paragraf este consemnat de către Rabi Amir, care s-a prezentat în calitate de reprezentant al SRL „Gros & CO International”, cu pixul „I have taken amount of 60 000 USD”, ceea ce tradus în română înseamnă: „Am încasat suma de 60 000 de USD în numerar”, fiind aplicată și semnătura acestuia.

A relatat că banii respectivi au fost primiți de Rabi Amir în Istanbul, la sediul companiei Asil Group Ltd, iar conform înțelegerilor părților, primul urma să depună suma dată în calitate de avans pe contul companiei SRL „Gros & CO International”.

Totodată a indicat că pentru marfa ce urma să fie livrată conform contractului nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015, Asil Group Ltd a făcut 3 transferuri bancare în suma totală de 123 000 de USD, ca avans, confirmate prin: extrasul bancar seria nr. 2015-05-08-14.02.18.290623, în sumă de 48 000 de USD privind transferul către SRL „Gros & CO International”, efectuat la 08 mai 2015; extrasul bancar seria nr. 2015-05-25-14.39.50.25330, în suma de 25 000 de USD privind transferul către SRL „Gros & CO International”, efectuat la 25 mai 2015; extrasul bancar seria nr. 2015-06-03-14.32.08.718893, în suma de 50 000 de USD privind transferul către SRL „Gros & CO International”, efectuat la 03 iunie 2015.

Conform scrisorii de trăsură SEAGO Line nr. SEJ 338674, la 19 ianuarie 2016, SRL „Gros & CO International” a livrat către Asil Group Ltd în or. Istanbul, Turcia, ulei de floarea soarelui „Floriol” în cantitate de 15 830 de kg, astfel că marfa livrată nu corespundea obiectului contractului și nici convenției părților cu privire la locul de livrare, constituind o livrare defectuoasă.

Respectiv, la 09 februarie 2016, Asil Group Ltd a returnat marfa necorespunzătoare, suportând cheltuieli adiționale în sumă de 6 597,92 de lire turcești.

Reclamanta a declarat că în pct. 6.1 al contractului nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015 părțile au prevăzut că vor purta răspundere pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a contractului, în conformitate cu legislația Republicii Moldova, iar conform prevederilor pct. 6.3 al contractului enunțat, în cazul livrării cu întârziere sau incomplete a mărfii, se va aplica o penalitate în mărime de 0.01% din valoarea lotului pentru fiecare zi de întârziere.

În acest sens, Asil Group Ltd a calculat penalitatea în mărime de 3 693,60 de USD în limita termenului de prescripție de 180 de zile, anterioare datei aplicării efectelor juridice ale rezoluțiunii contractului, începând cu data de 28 decembrie 2016, conform calculului: 205 200 de USD (valoarea mărfii ce urma să fie livrată x 0,01 % = 20,52 de USD (pentru o zi); 20,52 de USD x 180 zile = 3 693,60 de USD.

Deoarece SRL „Gros & CO International” a livrat marfa necorespunzătoare și ulterior nu a executat obligațiile contractuale asumate, Asil Group Ltd a fost îndreptățită să considere că nu poate conta pe executarea în viitor a obligațiilor contractuale.

A considerat că faptele descrise în acțiune, reprezintă o neexecutare esențială a contractului nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015, iar după solicitările repetate în vederea executării contractului, Asil Group Ltd a pierdut interesul față de executarea ulterioară a contractului.

Reclamanta a mai specificat că și-a exercitat dreptul de rezoluțiune prin declarația scrisă, formulată în reclamația nr. E-206 din 19 decembrie 2016, iar rezoluțiunea contractului nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015 produce efecte juridice începând cu data de 28 decembrie 2016 - data expirării termenului de 7 zile acordat părâtului pentru efectuarea benevolă a restituției. SRL „Gros & CO International” fiind obligat să restituie toate sumele primite în avans pentru livrarea mărfii și să achite integral toate prejudiciile cauzate prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a contractului.

Asil Group Ltd a relatat că a calculat dobânda de întârziere pentru perioada 28 decembrie 2016 - 26 aprilie 2017, conform calculului: datoria de bază în mărime de 123000 de USD x rata dobânzii prevăzută de art. 619 alin. (2) Cod civil x perioada de întârziere, aceasta fiind de 7218,24 de USD.

De asemenea, reclamanta a considerat că este îndreptățită să solicite încasarea sumei de 60 000 de USD din contul lui Rabi Amir în temeiul art. 1389 alin. (1) Cod civil, întrucât suma dată i-a fost transmisă ultimului pentru a fi transferată pe contul SRL „Gros & CO International”, însă Asil Group Ltd nu deținea documente confirmative de achitare a acestei sume în contul persoanei juridice.

A solicitat încasarea din contul SRL „Gros & CO International” a sumei de 123000 de USD ca rezultat al rezoluțiunii contractului nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015; a prejudiciului cauzat prin executare necorespunzătoare a contractului sub formă de cheltuieli legate de returnarea mărfii necorespunzătoare în mărime de 6597,92 lire turcești; a dobânzii de întârziere în sumă de 7218,24 de USD; a penalității pentru nelivrarea mărfii în valoare de 3693,60 de USD; încasarea din contul lui Rabi Amir a sumei de 60 000 de USD ce reprezintă îmbogățire fără justă cauză; încasarea din contul părților în mod solidar a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în mărime de 50 000 de lei, legate de traducerea autorizată a actelor în sumă de 2939,50 de lei și pentru asistență juridică în mărime de 99414,50 lei.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 04 ianuarie 2019, Asil Group Ltd, reprezentat de avocatul Vladislav Roșca, a declarat apel împotriva hotărârii din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, solicitând admiterea acestuia, casarea integrala a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Asil Group Ltd, reprezentat de avocatul Vladislav Roșca, s-a casat hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre de admitere a acțiunii, prin care s-a încasat din contul SRL „Gros & Co International” în beneficiul Asil Group Ltd suma de 123000 de USD, ca rezultat al rezoluțiunii contractului nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015; suma de 6 597,92 de lire turcești, cu titlu de prejudiciu cauzat prin executarea necorespunzătoare a contractului sub formă de cheltuieli legate de returnarea mărfii necorespunzătoare; suma de 7218,24 de USD cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 28 decembrie 2016-20 aprilie 2017; suma de 3693,60 de USD cu titlu de penalitate pentru 180 zile; s-a încasat din contul lui Rabi Amir în beneficiul Asil Group Ltd suma de 60 000 de USD achitată necorespunzător ca fiind îmbogățire fără justă cauză; s-a încasat din contul SRL „Gros & Co International” în beneficiul Asil Group Ltd cheltuieli de judecată constituite din suma de 50 000 de lei achitată cu titlu de taxă de stat la depunerea acțiunii în prima instanță, suma de 37 500 de lei achitată cu titlu de taxă de sta la depunerea cererii de apel, suma 2939,50 de lei pentru traducerea autorizată a actelor și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 60000 de lei, în rest pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică s-a respins.

Prin prisma art. 512 alin. (1), 514, 572 alin. (2), 666 alin. (1) și (2), 704, alin. (1), 733, 735 alin. (1) și (2), 737 alin. (1) din Codul civil, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe cu privire la lipsa temeiurilor de constatare a rezoluțiunii contractului de livrare nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015 și respectiv, a aplicării instituției restituției, este neîntemeiată, ori, s-a stabilit că între Asil Group Ltd și SRL „Gros & Co International”, la 25 aprilie 2015 a fost încheiat un contract sinalagmatic, prin care părțile s-au obligat reciproc, SRL „Gros & Co International” să livreze 228 tone de ulei rafinat de porumb, iar Asil Group Ltd să achite prețul

pentru marfa dată în mărime de 205200 de dolari USD, în două etape: 30 % în avans și 70 % după livrare.

De asemenea, instanța de apel a menționat că din materialul probator administrat în speță, rezultă că Asil Group Ltd și-a executat obligația de plată a prețului mărfii în avans, achitând, prin trei transferuri bancare, suma de 123000 de USD, ceea ce constituie mai mult de 50 % din preț, dovada în acest sens servind extrasele bancare: seria 25-25-08-14.02.18.290623 din 08 mai 2015 ; seria 2015-05-25-14.39.50.253030 din 25 mai 2015 și seria 2015-06-03-14.32.08.718893 din 03 iunie 2015, pe când SRL „Gros & Co International” nu și-a executat obligația corelativă de livrare a 228 tone de ulei rafina, de porumb, or, la materialele cauzei nu se atesta nici un înscris din care să rezulte contrariul.

Aici, Colegiul a notat că invoice-ul nr. GR01/2015 din 25 aprilie 2015, pe care și-a întemeiat concluzia instanța de fond, este o factură emisă de furnizorul SRL „Gros & Co International”, care conține denumirea produsului ce constituie obiectul contractului de livrare, cota de TVA, prețul, cantitatea și valoarea produsului, iar emiterea acestui document de către furnizor nu demonstrează prin sine executarea prestației de livrare a mărfii, cu atât mai mult că livrarea urma să fie făcută (conform contractului și a invoice-ului) în Libia, acest fapt implicând proceduri de transport internațional, proceduri de declarare a mărfii în vama ș.a., pentru care se eliberează înscrisuri în acest sens, cum ar fi scrisori de trăsura, declarații vamale, înscrisuri care nu se atesta la actele cauzei.

Astfel, instanța de apel a conchis că Asil Group Ltd a fost îndreptățită să rezoluționeze contractul nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015 încheiat cu SRL „Gros & Co International”, primul respectând condițiile și procedura impusă de lege în acest sens, stabilite la art. 735 în coroborare cu art. 737 alin. (1) Cod civil. Or, prin pct. 8 al reclamației nr. E-206 din 19 decembrie 2016, recepționată de SRL „Gros & Co International” la 21 decembrie 2016, Asil Group Ltd a declarat contractul nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015 rezolvit.

Colegiul a relatat că odată stabilit faptul rezoluțiunii prin declarație scrisă a contractului de livrare nr. 2504/2015 din 25 aprilie 2015 încheiat între Asil Group Ltd și SRL „Gros & Co International”, Asil Group Ltd a fost îndreptățită să solicite restituirea sumei de 123000 de dolari USD din contul SRL „Gros & Co International”, ca efect al rezoluțiunii contractului.

Totodată, instanța de apel a considerat întemeiate și solicitările Asil Group Ltd cu privire la încasarea din contul SRL „Gros & Co International” a sumei de 6597,92 de lire turcești, cu titlu de prejudiciu cauzat prin executarea necorespunzătoare a contractului sub formă de cheltuieli legale de returnarea mărfii necorespunzătoare, a dobânzii de întârziere în mărime de 7218,24 USD și a penalității în sumă de 3693,60 de USD.

Reieșind din prevederile art. 1389 alin. (1) Cod civil, Colegiul a menționat că ținând cont de faptul că Rabi Amir nu a transmis pe conturile SRL „Gros & Co International” suma de bani primită cu titlu de avans de la Asil Group Ltd (în acest sens nefiind prezentat nici un înscris din care să rezulte contrariu), acesta reținând-o neîntemeiat pentru sine, este obligat să o restituie Asil Grop Ltd.

La 03 septembrie 2019, Rabi Amir a declarat recurs împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia instanței de apel, menționând că instanța la emiterea acesteia a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 13 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expeditată părților la data de 07 iulie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 03 septembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Rabi Amir, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rabi Amir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Rabi Amir, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Rabi Amir, împotriva deciziei din 13 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat